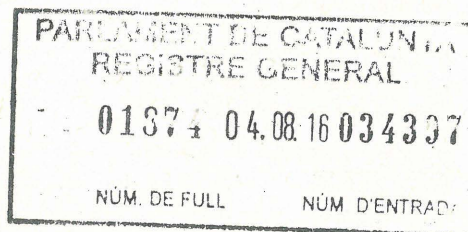

**Ajuntament
de Barcelona**

GERÈNCIA DE RECURSOS
Direcció dels Serveis Jurídics
Direcció de l'Àrea de Règim Jurídic

Pl. Carles Pi i Sunyer, 8-10, 1a planta
08002 Barcelona
Tel. 93 402 33 92
Fax 93 402 79 51

Referència	AIN-2015/1993
Objecte	Informe sobre informació pública de l'avantprojecte de Llei de ports i de transport marítim fluvial.
Sol·licitant	Direcció de Serveis Jurídics
Lletrat	Xavier Silvestre, Maria Massana
Data	15 de gener de 2015

I. Antecedents.

Per part del Secretari d'Infraestructures i Mobilitat del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat, en data 4 de desembre de 2015, s'ha tramès a aquest Ajuntament trasllat de la valoració de les al·legacions formulades en el tràmit d'informació pública de l'avantprojecte de la Llei de ports i transport marítim i fluvial.

A continuació s'estudien les observacions a les propostes de l'Ajuntament no acceptades per la Generalitat en les que es considera oportú mantenir una proposta de modificació.

En l'elaboració d'aquest informe s'han tingut en consideració les aportacions formulades per la Gerència Adjunta de Mobilitat i Infraestructures, la Direcció de Patrimoni i els Serveis Jurídics del Districte de Sant Martí, les quals s'han integrat al present informe.

II. Consideracions jurídiques.

Propostes a l'avantprojecte:

1. Reconeixement del règim especial del municipi de Barcelona.

Les al·legacions de l'Ajuntament de maig de 2015 proposen introduir al text de la llei una disposició addicional específica per als ports situats al terme municipal de Barcelona, que reconegui les peculiaritats de la ciutat tot atorgant a l'Ajuntament una participació decisiva en la formulació i aprovació dels plans directors urbanístics portuaris que els afectin, en la gestió d'aquests ports i que, amb caràcter general, respecti les competències pròpies del règim especial.

Amb el trasllat de la Generalitat no s'accepta la proposta en aquest punt, amb fonament en què la Llei del règim especial de Barcelona fa esment a les competències de l'Ajuntament en relació amb les infraestructures que siguin competència de l'Estat.

En aquest extrem, cal acudir a la Llei 1/2006, de 13 de març, del règim especial del municipi de Barcelona, a través de la cita dels seus articles 6 i 7:

- L'article 6, sobre la participació en la gestió d'infraestructures i serveis i béns del domini públic marítim-terrestre es refereix a aquells competència de l'Estat en els apartats 1 i 2. En contrast, l'apartat 3 tracta la participació de l'Ajuntament de Barcelona en la gestió de tots els béns del domini públic marítim-terrestre del terme municipal, competència especial que hauria de ser reconeguda per la llei en projecte; l'article 6.3 estableix:

“3. L'Ajuntament de Barcelona participa en la gestió i control dels béns de domini públic marítim-terrestre del terme municipal, en el marc d'un Pla de gestió integrada del litoral, que s'acorda mitjançant un conveni entre el Ministeri de Medi Ambient, la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona.”

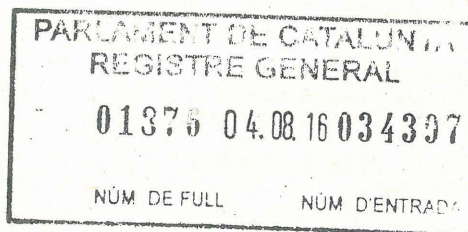
- L'article 7 és una clàusula de garantia de les competències pròpies de l'Ajuntament en matèria de planejament, gestió i disciplina urbanística, seguretat i policia local, protecció civil i prevenció i extinció d'incendis, protecció de la salubritat pública, mobilitat i ordenació del trànsit de vehicles i persones, medi ambient i qualsevol altra que així mateix correspongui a l'Ajuntament. Clàusula que cal posar en relació amb les determinacions competencials establertes en la pròpia Llei 1/2006, de 13

**Ajuntament
de Barcelona**

GERÈNCIA DE RECURSOS
Direcció dels Serveis Jurídics
Direcció de l'Àrea de Règim Jurídic

Pl. Carles Pi i Sunyer, 8-10, 1a planta
08002 Barcelona
Tel. 93 402 33 92
Fax 93 402 79 51

de març, i amb la Llei 22/1998, de 30 de desembre, de la Carta municipal de Barcelona.

S'aprecia que la Llei 1/2006 de 13 de març, del règim especial del municipi de Barcelona, en aquesta matèria, va més enllà de la sola regulació de les competències Estat-Ajuntament, i veiem que assegura la participació de l'Ajuntament en la gestió de tots els béns del domini públic marítimo-terrestre del terme municipal – siguin de titularitat estatal o de la Generalitat – i garanteix l'exercici de les competències pròpies de l'Ajuntament de Barcelona en tot el terme municipal.

El règim especial de Barcelona es completa amb la Llei 22/1998, de 30 de desembre, de la Carta municipal de Barcelona i amb el reconeixement explícit d'aquest règim en l'article 89 de l'Estat d'Autonomia de Catalunya.

A banda de les que resulten de la Llei 1/2006, les atribucions competencials derivades de la Llei 22/1998 es concreten en matèries com ara la urbanística, que afecta a aspectes com són l'elaboració d'instruments de planejament (art. 64) o la intervenció en l'execució d'obres o l'exercici d'activitats (art. 71) de què també tracta l'avantprojecte que ens ocupa. En concret, l'article 64 de la Llei 22/1998 estableix que l'Ajuntament de Barcelona participa en l'ordenació del territori mitjançant, entre altres, la intervenció directa en l'elaboració dels plans territorials parcials, territorials sectorials i directors de coordinació que afecten els municipi de Barcelona, i també llurs revisions i modificacions; seguint la Carta municipal de Barcelona, aquesta intervenció que s'ha de dur a terme mitjançant el nomenament de representants en els òrgans de seguiment i en els òrgans tècnics encarregats de la redacció dels plans. L'article 71 de la Carta estableix que l'autorització d'instal·lació d'activitats, indústries i establiments de tot tipus requereix, en tot cas, l'autorització de l'Ajuntament de Barcelona.

També hem de referir-nos a les competències previstes a la Llei 22/1998 en matèria de medi ambient, salut pública, consum i sanitat, en matèria de seguretat ciutadana i protecció civil, o en matèria d'habitatge.

Per posar un exemple de la necessitat del reconeixement exprés de la concurrència de competències d'altres Administracions diferents de la portuària, en la competència en matèria de protecció de la seguretat ciutadana, cal tenir en compte la jurisprudència del Tribunal Constitucional quan expressa que en els ports comercials o esportius hi ha una concurrència de competències de diverses Administracions, però unes no exclouen a les altres. Així, la Sentència del Tribunal Constitucional 149/1991 del 4 de juliol:

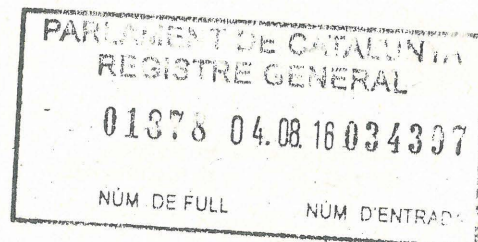
“Según una doctrina que muy reiteradamente hemos sostenido (SSTC 77/1984, 227/1988 y 103/1989), la titularidad del dominio público no es en sí misma un criterio de delimitación competencial y, en consecuencia, la naturaleza demanial no aísla a la porción del territorio así caracterizado de su entorno ni la sustrae de las competencias que sobre ese espacio corresponden a otros entes públicos que no ostentan esa titularidad.”

Per tant, el contingut del règim especial de la ciutat de Barcelona, fonamenta que l'avantprojecte incorpori una disposició que faci referència a un tractament diferenciat per als ports de competència exclusiva autonòmica situats dins del terme municipal de la ciutat.

Cal insistir en la singularitat de Barcelona, des del punt de vista de la previsió de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, (art. 84.3 i 88) quan estableix el principi de diferenciació com a criteri rector de la distribució competencial. “Les lleis”, diu l'article 88, “que afecten el règim jurídic, orgànic, funcional, competencial i financer dels municipis han de tenir en compte necessàriament les diferents característiques demogràfiques, funcionals, organitzatives, de dimensió i de capacitat de gestió que tenen”. Cal, per tant, que les lleis sectorials facin efectius el reconeixement i garantia estatutaris de l'autonomia municipal i del principi de diferenciació.

Més enllà de l'especialitat del règim jurídic de la ciutat que reflecteix la legislació citada, és necessari referir-se a la realitat de la ciutat, i valorar els aspectes que s'expressen a continuació per la seva rellevància:

- Si bé el domini públic costaner marítim-terrestre i els dominis portuaris són titularitat d'altres administracions diferents de l'Ajuntament, és evident

que pertanyen a un espai urbà que funciona orgànicament i es percep com una unitat.

- El Port Olímpic i el Port Fòrum tenen un paper molt singular en el desenvolupament dels barris de Sant Marí i el Besós, i un impacte gran en la vida de la ciutat en atenció a totes les activitats d'oci que s'hi desenvolupen.
- La circumstància que hi hagi marines i activitats nàutiques de pes en un port de competència de la Generalitat i un port d'interès general de competència de l'Estat al mateix terme municipal, així com la presència d'interessos rellevants barcelonins en la gestió del port de Sant Adrià, tal com li consta al Departament, determina una singularitat que justifica un tractament especial pel que fa a les potestats i competències municipals. L'Ajuntament contempla totes aquestes instal·lacions en el seu conjunt i elabora tesis estratègiques per a cadascuna d'elles tenint en compte llur potencial de complementarietat, la qual cosa converteix l'administració de la ciutat de Barcelona en un col·laborador excel·lent de l'administració portuària per a l'elaboració de plans portuaris de màxima utilitat pública.

Per l'anterior, es proposa la incorporació a l'avantprojecte d'una disposició addicional que reconegui el règim especial del municipi de Barcelona, en el següent sentit:

"Disposició addicional Règim especial per al municipi de Barcelona

-1 L'aprovació, desplegament i modificació de tots els instruments de planejament previstos en el títol I del llibre segon d'aquesta llei, l'execució d'actuacions d'infraestructura portuària, i les actuacions de delimitació, investigació i tècniques de garantia de la integritat del domini públic portuari, han de sotmetre's a informe previ i preceptiu de l'Ajuntament de Barcelona quan puguin afectar ports situats al seu terme municipal.

-2 El departament competent ha d'establir mecanismes de participació amb l'Ajuntament de Barcelona en el procés d'elaboració dels instruments de planejament esmentats a l'apartat

anterior, i en els comitès consultius de protecció dels ports situats al seu terme municipal mitjançant representants de la Guàrdia Urbana.

-3 Les obres i les activitats vinculades als usos portuaris complementaris estan sotmesos a la intervenció municipal que estableixin les ordenances municipals i la legislació aplicable al municipi de Barcelona."

A continuació desenvolupem un seguit de propostes referides a l'articulat de l'avantprojecte. En la mesura que alguna d'aquestes propostes es refereix a aspectes ja tractats en relació amb el règim especial del municipi Barcelona i amb la proposta d'introducció d'una disposició addicional continguda en el present apartat, volem aclarir que, ens aquests casos, es formulen amb la voluntat de sumar el reconeixement de les competències municipals en general al text de la llei.

2. Article 14.

L'Ajuntament manté la proposta d'incorporar a l'article que les obres ordinàries i les activitats vinculades als usos portuaris complementaris s'han de sotmetre a control municipal, a diferència dels usos portuaris bàsics, que són els que estarien sotmesos a la regulació d'aquest article.

El fonament d'aquesta proposta la trobem en la legislació urbanística, pel que fa a la intervenció en les obres i els usos. La legislació sectorial en matèria d'activitats i de medi ambient, en relació a la intervenció en les activitats, justifica la necessitat de contemplar el control municipal.

En especial, per a la ciutat de Barcelona, el fonament d'aquesta proposta és la garantia de les competències del municipi de Barcelona previstes a l'article 7 Llei 1/2006, de 13 de març, i en especial, a l'article 71 de la Llei catalana 22/1998, de 30 de desembre, de la Carta municipal de Barcelona, que estableix:

**Ajuntament
de Barcelona**

GERÈNCIA DE RECURSOS
Direcció dels Serveis Jurídics
Direcció de l'Àrea de Règim Jurídic

Pl. Carles Pi i Sunyer, 8-10, 1a planta
08002 Barcelona
Tel. 93 402 33 92 /
Fax 93 402 79 51

“L'autorització d'instal·lació i d'obertura d'activitats, indústries i establiments de tot tipus requereix, en tot cas, l'autorització de l'Ajuntament de Barcelona. Aquest ha d'assumir per delegació també el tràmit de qualificació i l'informe de l'activitat.”

La Llei de ports no pot modificar aquestes competències. Cal tenir en compte la garantia que davant de les modificacions de la Llei 22/1998 que aprova la Carta municipal de Barcelona estableix la seva disposició addicional, en la mesura que exigeix la tramitació d'un procediment especial de revisió.

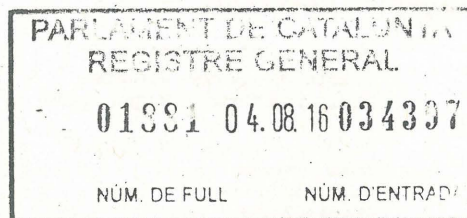
Hem d'indicar que la proposta de modificació de l'article 14 és congruent amb les previsions de l'article 34.3 de l'avantprojecte, en relació amb els títols habilitants exigibles per altres disposicions legals. També és coherent amb la regulació de la prevenció i el control de la contaminació atmosfèrica i acústica de l'article 79 de l'avantprojecte, en la mesura que aquesta article contempla l'aplicació de les ordenances municipals de soroll en la zona de servei portuari.

Per l'anterior, es proposa introduir el següent apartat en la redacció de l'article 14:

*“Les obres **vinculades als usos portuaris bàsics** que realitzi l'Administració portuària i els particulars a la zona de servei, no sotmeses a llicència o a qualsevol altre acte de control preventiu municipal, només poden ser suspeses pels Tribunals competents. **Les obres ordinàries i les activitats vinculades als usos portuaris complementaris es sotmeten a control municipal.**”*

3. Articles 32 i 33

En la regulació de la delimitació i investigació i de les tècniques de garantia de la integritat del domini públic portuari de competència de la Generalitat la proposta de l'Ajuntament és la incorporació d'una fórmula de col·laboració interadministrativa que garanteixi el principi de lleialtat institucional, i eviti conflictes amb els interessos municipals (immobles de domini públic municipal que confrontin amb el domini públic portuari).

La proposta és la previsió d'un trasllat per informe a l'administració municipal en els procediments previstos en aquests articles, com ja està previst a l'article 115 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de Costes quan estableix que els municipis podran informar les delimitacions del domini públic marítimo-terrestre.

Per tot això es proposa que en la redacció dels articles 32 i 33 s'introdueixin els següents apartats:

Art. 32.

“En la tramitació del procediment de delimitació l'Administració portuària ha de requerir informe del municipi on s'emplacin els béns i drets del domini públic portuari afectats per la delimitació.”

Art. 33

“2. L'Administració portuària pot recuperar per si mateixa i en qualsevol moment la possessió dels béns de domini públic portuari. En el procediment de recuperació ha de requerir informe del municipi on s'emplacin els béns.”

4. Article 37

Es proposa la introducció en la regulació del règim de la concessió, la possibilitat que el concessionari pugui realitzar encàrrecs de gestió.

Per això, proposem que l'article 37.1 incorpori una lletra amb el redactat següent:

“La facultat del concessionari o del beneficiari de l'autorització de cedir la gestió del port mitjançant el corresponent encàrrec, formalitzat d'acord amb la normativa aplicable”.

5. Articles 59, 66, i 104

Es manté la proposta d'incloure la determinació que les activitats municipals vinculades als usos portuaris complementaris sempre es sotmeten al control

municipal, en garantia de les competències reconegudes legalment al municipi de Barcelona (article 71 de la Llei 22/1998, de la Carta municipal de Barcelona, i Llei 1/2006), com s'ha proposat en relació amb la regulació de l'article 14, i amb caràcter general per a tots els municipis, en compliment del que estableix la legislació urbanística i la legislació sectorial reguladora de l'exercici d'activitats a Catalunya.

Es té en compte que les al·legacions de l'Ajuntament s'han acceptat parcialment, en relació amb l'article 104, amb la substitució del terme "llicència" pel terme "títol habilitant". Però cal insistir en la necessitat de control municipal de les activitats vinculades als usos portuaris complementaris, i no només per aquells usos complementaris en els locals comercials i d'oci. Aquesta petició és congruent amb allò ja previst en l'article 34 de l'avantprojecte.

Per l'anterior, es proposa incorporar als articles 59.1 i 66.1 la referència als títols habilitants municipals que corresponguin:

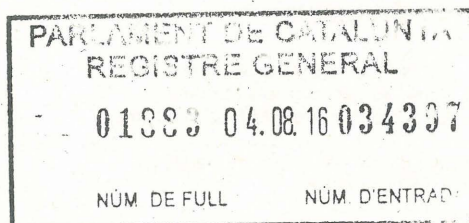
Art. 59:

"1. L'exercici d'activitats econòmiques en les infraestructures portuàries gestionades per l'Administració portuària que comportin, de forma no permanent, l'aprofitament o l'ús intensiu del domini públic, o bé, obtenir-ne un rendiment, està sotmès a llicència prèvia i a l'obligació d'obtenir el títol habilitant municipal que correspongui."

Ar. 66:

"1. L'exercici d'activitats en els espais portuaris que no comportin activitat econòmica ni un ús intensiu del domini públic està subjecte a comunicació prèvia, sense perjudici de l'obligació d'obtenir el títol habilitant municipal que exigeixi la legislació sectorial."

6. Article 75

En la mateixa línia que ho fa l'Agència Catalana de l'Aigua, considerem que el redactat d'aquest article no sembla determinar amb suficient claredat l'existència de competències sectorials pròpies d'altres administracions, concurrents en matèria d'abocament de residus, i per tant a la necessitat d'una coordinació o l'eventual intervenció preceptiva d'aquestes altres administracions.

A més, per tal de coordinar les actuacions efectuades per l'Administració portuària amb les competències pròpies del municipi on s'ubica el port, és necessari que l'ajuntament corresponent tingui - com a mínim - coneixement d'aquestes actuacions. Seria, per exemple, el cas de la suspensió d'activitats que donen origen a abocaments no autoritzats, o de les ordres individuals de recollida i neteja d'abocaments que, lògicament, podran donar lloc a la sortida d'abocaments del recinte portuari d'aquests a través del terme municipal.

Per tot així, es proposa afegir un apartat 6 a l'article 75, amb el redactat següent:

“6. L'Administració portuària exercirà les seves competències sense perjudici de les que corresponen a altres administracions d'acord amb la normativa sectorial; i en qualsevol cas haurà de posar en coneixement de l'ajuntament on es trobi situat el port totes les actuacions que dugui a terme.”

7. Article 81

En les actuacions de transvasament de sorra i de conservació de la costa, es considera oportú que es garanteixi la intervenció dels ajuntaments afectats via informe per tal de respectar les competències en matèria de medi ambient dels municipis (article 25.2.b Llei de bases del règim local), en els termes que també ho fa l'article 115 de la Llei estatal 22/1988, de costes.

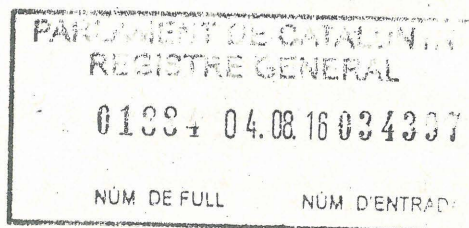
Sense perjudici de la previsió d'un desenvolupament reglamentari d'aquest article que proposa la Generalitat, i que òbviament valorem positivament, considerem necessari concretar aquestes competències.

**Ajuntament
de Barcelona**

GERÈNCIA DE RECURSOS
Direcció dels Serveis Jurídics
Direcció de l'Àrea de Règim Jurídic

Pl. Carles Pi i Sunyer, 8-10, 1a planta
08002 Barcelona
Tel. 93 402 33 92
Fax 93 402 79 51

Per tot això, es proposa modificar l'últim incís de l'apartat 2 de l'article 81, que quedaria amb el redactat següent:

"2. Correspon a l'Administració portuària l'autorització i control de les operacions de gestió de sediments litorals de l'entorn portuari i dels seus transvasaments, inclosos els dragatges de manteniment de les bocanes per efecte de la dinàmica litoral que efectuïn els titulars de la gestió de les infraestructures portuàries d'acord amb els corresponents títols concessionals i contractuals. En la tramitació d'aquestes actuacions ha de garantir la coordinació amb la resta d'administracions actuant en el litoral, i ha d'incorporar un informe previ tant de l'ajuntament on es troba situat el port, com dels corresponents, en el seu cas, a les platges afectades."

8. Capítol VI "Domini públic portuari i seguretat", del Títol III

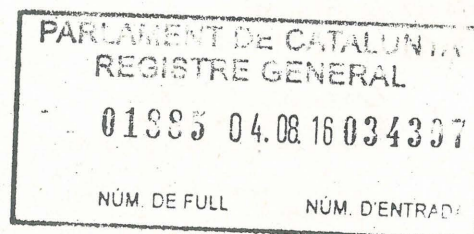
En aquest capítol trobem a faltar la previsió de la cooperació institucional amb els ajuntaments en termes de seguretat, tant a títol informatiu com preventiu i/o correctiu d'eventuals situacions de risc per a la població.

Aquest capítol hauria de contenir un article referit a aquesta necessària cooperació institucional amb els Ajuntaments en termes de seguretat per fer funcionals l'aplicació de mecanismes preventius i correctius davant d'eventuals situacions de risc que puguin afectar a la població més propera a la infraestructura portuària; a més del que es dirà tot seguit.

Per tot això, proposem que s'afegeixi un article o un apartat a un dels articles d'aquest capítol, amb la redacció següent:

"Independentment del necessari compliment de la normativa en matèria de protecció civil i seguretat de les persones, l'Autoritat portuària ha d'establir mecanismes d'informació, coordinació i cooperació mútua amb l'ajuntament on es troba ubicat el port."

9. Article 85 i disposició addicional novena.

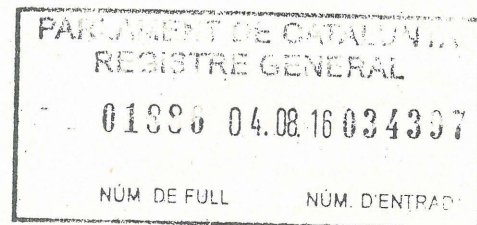
De la lectura de l'article 85 es constata que la protecció de les persones que es troben dins del port però que no són usuaris dels vaixells o de les instal·lacions i infraestructures portuàries (ciutadans que hi passegen, usuaris dels locals comercials o d'oci), no s'inclou entre les mesures de protecció del port.

Posem com a exemple de la importància d'aquest fet que el Pla especial d'usos del Port Olímpic de Barcelona, d'iniciativa municipal, aprovat definitivament pel Plenari del Consell Municipal en sessió de 21 de juliol de 2006 (BOPB 8/9/2006) regula, entre d'altres, les zones d'ús comú especial del Port Olímpic, formades pels espais que queden davant els locals comercials i d'oci. Aquestes zones d'ús comú especial, dins el domini públic portuari, pateixen un ús intensiu del port que no es limita als usos portuaris i als usuaris de vaixells amarrats. Aquest port és d'accés públic en gran part de la seva extensió, i aquest ús intensiu ha generat, a la pràctica, actituds incíviques i fets delictius. Aquesta dinàmica ha comportat el desplegament de dispositius policials extraordinaris, que es coordinen amb la Capitania del Port, seguretat privada i empresaris de la restauració.

L'article 85 estableix la creació d'un comitè consultiu de protecció del port, com a òrgan consultiu d'assessorament en matèria d'implantació de mesures de protecció del port; l'article preveu que l'única policia que forma part d'aquest comitè és la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra. Considerem que la participació de l'Ajuntament de Barcelona en el Comitè consultiu de protecció del port facilitaria l'adopció de mesures millor adaptades a la casuística real generada per l'activitat del Port.

L'objectiu de l'esmena, per tant, és poder traslladar a aquell Comitè consultiu de protecció del port la necessitat de comptar amb la participació municipal en matèria de seguretat ciutadana. L'Autoritat portuària, fins ara, no ha actuat davant la problemàtica existent en el Port Olímpic, doncs la responsabilitat correspon a les policies local i autonòmica.

Per tant, es considera que la incorporació de la policia local es un mitjà més per vetllar per la seguretat en el Port Olímpic, que té uns usos que van molt

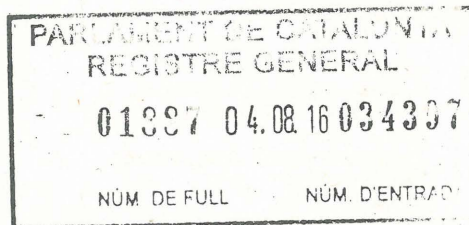
més enllà dels vinculats a les activitats portuàries, i que generen una problemàtica a la qual ni l'autoritat portuària ni el Comitè consultiu de protecció del port donaria resposta.

Posem dos exemples clars de la singularitat del Port Olímpic des del punt de vista de la seguretat:

- La recent implantació de càmeres de videovigilància, propietat de l'Ajuntament de Barcelona, per facilitar les tasques de la Guàrdia Urbana en la prevenció de delictes en la zona d'ús comú especial del Port. Això es va dur a terme perquè en el Port Olímpic només hi havia dues càmeres de control, enfocant a l'entrada i sortida de vehicles per la rampa d'accés a la zona d'amarratge, a banda de seguretat privada que vetlla per la seguretat dels vaixells i les instal·lacions portuàries.
- La revisió del pla d'emergència del Port Olímpic, a instància municipal, per incorporar a les seves previsions l'aforament real del Port especialment en horari nocturn, de tal manera que es redimensionessin adequadament les mesures d'evacuació del Port. En l'actual Pla es valorava com a via pública la zona d'ús comú especial del Port, però no es va tenir en compte en la seva redacció que l'accés a la zona es fa per escales des del nivell de carrer fins al nivell de l'aigua (per tant, no és correcte parlar de via pública com si fos un carrer de la ciutat), ni que els usuaris de vaixells i infraestructures si ha d'evacuar-se el port en cas d'emergència, han de sortir per les mateixes escales d'accés que els usuaris dels locals comercials i d'oci, ni que l'aforament habitual d'aquesta zona d'ús comú especials arriba freqüentment a les 4.000 persones.

En definitiva, la ciutadania acut a l'Ajuntament quan es donen les situacions exposades, i no a la Autoritat portuària, i es considera que aquesta realitat ha de tenir traducció directa en el redactat de la llei.

En aplicació del principi de lleialtat institucional de l'article 107.3 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de procediment administratiu de Catalunya, que ha de regir les relacions interadministratives, cal incorporar en aquest comitè a la

polícia local del municipi en el que s'ubica el port; sense perjudici de la singularitat que correspon a la ciutat de Barcelona en atenció a les competències en matèria de seguretat ciutadana que atorguen a la Guàrdia Urbana tant la Carta Municipal de Barcelona (Títol VI, capítol XVI) com la disposició addicional cinquena de la Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya i, amb caràcter general, la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de policies locals.

A més, doncs, de tot allò que s'ha dit en relació a una disposició addicional que prevegi la participació singular del municipi de Barcelona a tots els efectes previstos a la normativa, caldria incorporar a la disposició addicional novena prevista a l'avantprojecte les competències que corresponen a la Guàrdia Urbana de Barcelona, amb fonament en la legislació citada.

Per tot això, es proposa la modificació de l'apartat 2, segon paràgraf, de l'article 85, que quedaria redactat com segueix:

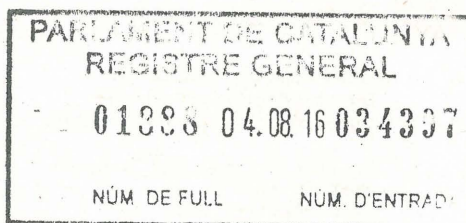
“La Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra formarà part d'aquest Comitè ateses les funcions de policia integral, incloses la protecció i la custòdia que exerceix en les infraestructures del sistema portuari. També en formarà part la policia local del municipi on es troba situat el port, en atenció a les competències que li reconeix la Llei de policies locals.”

I es proposa també la modificació de la disposició addicional novena perquè tingui el redactat següent:

“La policia de la Generalitat – Mossos d'esquadra exerceix en les infraestructures del sistema portuari les seves funcions de policia integral, incloses la protecció i la custòdia d'aquestes; en col·laboració i coordinació amb les policies locals, d'acord amb el que preveu aquesta llei i la legislació en matèria de policia local.”

10. Llibre segon, títol IV: “Els serveis en el sistema portuari”

Es proposa que es contempli en la regulació d'aquest títol l'activitat d'un possible cessionari o tercer que pugui gestionar el port (més enllà de la única referència continguda en l'article 87.2).

D'altra manera, la llei estableix que els sistemes portuaris específics només els poden prestar privats autoritzats directament per l'Autoritat Portuària, sense cap activitat de control o d'informació per part d'eventuals cessionaris o de tercers que gestionin el port de què es tracti.

En aquest sentit, l'actual proposta de l'avantprojecte no té en compte el que actualment es produeix, per exemple en el cas del Port Fòrum de Sant Adrià del Besòs, amb el coneixement del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat; en què la concessionària ha formalitzat un contracte de cessió d'ús amb la finalitat d'explotar i gestionar el port esportiu per part d'una societat adjudicatària.

Per tot això, es proposa modificar l'apartat 2 de l'article 87 i l'apartat 1 de l'article 88, que quedarien amb la redacció següent:

87.2. En els ports i instal·lacions portuàries gestionades indirectament, la prestació dels serveis portuaris generals és responsabilitat de la persona o entitat gestora en la forma prevista en llur títol habilitant; la qual podrà cedir a un tercer la prestació d'aquests serveis.

88. 1. En les instal·lacions portuàries gestionades per l'Administració portuària, els serveis portuaris específics seran prestats per persones físiques, jurídiques o entitats sense personalitat jurídica, mitjançant l'atorgament de la corresponent autorització, que permetrà la cessió de la prestació d'aquests serveis per part de l'autoritzat un tercer.

11. Article 98

Dintre de les exigències contingudes al punt cinquè de l'article 98 per a prestar el servei de recepció de residus, no s'incorpora l'exigència d'estar al corrent de la taxa municipal de recollida de residus que hagi establert l'ajuntament del municipi on es trobi situat el port; amb el conseqüent perjudici que això pot suposar per a la posterior gestió dels mateixos en cas de ser necessària.

Per tot això, es proposa que s'incorpori un nou apartat d) a l'article 98.5, amb la redacció següent:

d) En qualsevol cas, hauran d'estar al corrent de les obligacions tributàries municipals relatives a la taxa de recollida de residus.

12. Articles 101.5, 101.6, i 101.7.

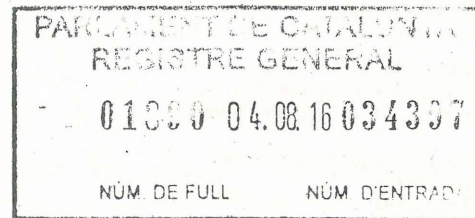
Al municipi de Barcelona, a causa de l'elevada demanda turística i, alhora, de la ubicació del seu port a tocar del nucli urbà, es ve detectant una problemàtica molt reiterada derivada de l'ús d'embarcacions com a allotjament destinat a turistes mitjançant una explotació econòmica en cap cas regulada, a i a molts problemes pel que fa al control d'aquesta explotació donada la manca de regulació.

A més, la prohibició absoluta de pernoctar en artefactes podria resultar excessiva en determinats casos, en què es vulgui adoptar una iniciativa com la "d'hotels flotants" o similars comptant sempre amb el consentiment de l'autoritat portuària.

Es proposa, per tant, introduir en l'article 101 la possibilitat de que la limitació de l'activitat d'allotjament vingui modulada pel Pla director urbanístic portuari corresponent, en atenció a les característiques singulars dels ports; i que es permeti pernoctar en artefactes flotants en aquells casos en què ho autoritzi l'Administració portuària.

A més, la vulneració de la prohibició d'activitat d'allotjament hauria de tipificar-se com a infracció greu, amb coherència amb el règim d'infraccions de l'article 88 de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya; i no pas com a infracció lleu que és el que proposa la Generalitat en estimar parcialment, diu, les al·legacions presentades en aquest sentit.

Finalment, i també en coherència amb la legislació de la Generalitat en matèria de turisme (article 68 de la Llei 13/2002 de turisme de Catalunya), caldria dotar l'administració municipal dels mateixos instruments de què disposa d'acord amb la legislació de turisme per combatre aquestes activitats: imposició de sancions, ordres de cessament i, cas de ser necessari, multes coercitives i precintes sobre les embarcacions.

Per tot això, es proposa modificar l'apartat 6 de l'article 101, que quedaria redactat en els termes següents:

6. Queda prohibit l'ús d'artefactes per a usos habitacionals, residencials, hotelers o altres tipologies d'usos i activitats turístiques, excepte en cas d'autorització expressa concedida per l'autoritat portuària. El pla director urbanístic portuari podrà establir, a més, altres limitacions, requisits o prohibicions relatives a l'ús de les embarcacions amarrades al port corresponent, en atenció a les seves característiques singulars.

Es proposa també incorporar la tipificació corresponent a l'incompliment de la normativa reguladora de l'ús de les embarcacions i artefactes flotants a l'article 231.2 de la llei, per tal que pugui ser tipificada com a greu.

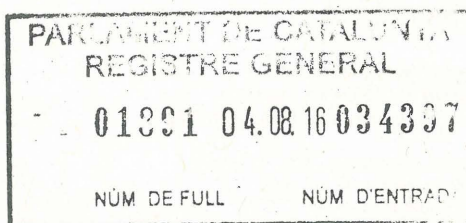
Finalment, es proposa afegir un nou apartat 8 a l'article 101, que quedaria amb el redactat següent:

"8. Les competències d'inspecció, disciplina i sancionadores per l'incompliment de les disposicions contingudes en els dos apartats anteriors corresponen, indistintament, a l'Autoritat portuària i a l'Ajuntament on es trobi situat el port, que s'ajustaran en el seu exercici al principi de coordinació."

13. Article 104

Aquest article no estableix la intervenció municipal en la transmissió de les activitats dutes a terme en els locals comercials i d'oci (apartat 3), quan existeix la necessitat de comunicar els canvis de titularitat de les activitats als ajuntaments, per exemple en l'article 14 de la Llei 16/2015, de simplificació de l'activitat administrativa, article 64 de la Llei 20/2009 de prevenció i control ambiental de les activitats, o a l'article 36 de la Llei 11/2009 de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives, entre d'altres.

A més, i en congruència amb la proposta de redacció formulada en relació amb l'article 14 i amb el que estableix l'article 34.3, es considera que l'apartat 1 hauria d'expressar que la cessió dels locals a més de la normativa portuària i el

reglament d'exploració i policia portuària, s'ha d'ajustar al compliment de la normativa sectorial que li sigui aplicable.

Per tot això, es proposa que l'apartat 1 de l'article 104 tingui la redacció següent:

"La cessió dels locals comercials i d'oci ha de preveure que l'exercici de qualsevol activitat que s'hi desenvolupi s'ha d'ajustar a la normativa portuària i al reglament d'exploració i policia portuària, a més de la normativa sectorial en matèria d'activitats, i que els seu incompliment comporta la rescissió del contracte. Cal donar compliment, a més, a la preceptiva comunicació a l'ajuntament corresponent en cas de transmissió de la titularitat de les activitats desenvolupades en aquests locals."

14. Llibre segon, títol V: "Règim econòmic del sistema portuari"

D'acord amb la possibilitat d'establir exempcions prevista a l'apartat 2 de l'article 1, 2-7, del Decret Legislatiu 3/2008, que aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya es reclama la incorporació en aquest títol d'exempcions als municipis que hagin meritat la imposició de les taxes regulada per aquesta llei en exercici de les seves competències legítimes.

Aquest és el tractament que reben l'Administració General de l'Estat i de les Comunitats Autònomes tot al llarg de la regulació continguda en el títol V. L'article citat del Text refós de la Llei de taxes empara aquesta reivindicació en la mesura que es contempli l'exempció al municipi sempre i quan la meritació de la taxa s'hagi produït en l'exercici de les seves competències.

Es tracta d'un supòsit d'exempció que a dia d'avui no tindria aplicació, però que considerem convenient incorporar en previsió d'eventuals competències municipals que poguessin justificar-lo.

Per tot això, es proposa que en tota aquells articles on s'estableix una exempció de taxes a favor de "l'Administració General de l'Estat i les Comunitats Autònomes en exercici de llurs competències", amb aquest redactat o anàleg (articles

137, 149, 156, 163, 169, 186 i 203), s'afegeixin els ajuntaments i per tant resulti el redactat següent:

“L'Administració General de l'Estat, les Comunitats Autònomes i els Ajuntaments, en exercici de llurs competències.”

15. Article 224

En la regulació de les mesures de policia portuària s'hauria d'incorporar la previsió de la concurrència de l'Administració portuària amb la d'altres administracions segons allò establert en la legislació sectorial. En aquest sentit, l'apartat 2 de l'article 224 ha de tenir en compte la competència d'altres administracions en matèria d'intervenció en determinades obres i activitats.

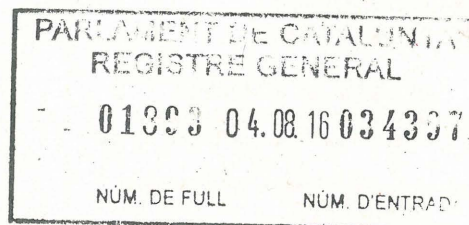
Per tot això, proposem el redactat següent a l'apartat 2 de l'article 224:

“L'Administració portuària podrà ordenar la paralització immediata de les obres, el precinte de les instal·lacions i la suspensió dels serveis i de les activitats que no disposin del títol administratiu corresponent o que no s'ajustin a les condicions del títol atorgat, sense perjudici de l'exercici, per part d'altres administracions, de les competències reconegudes a la normativa sectorial aplicable.”

16. Article 226.7

Per al cas que el Port estigui concessionat no s'estableixen mesures de rescabament per al gestor en casos d'amarradors ocupats per embarcacions en estat d'abandonament, que li generen tant despeses com la pèrdua d'ingressos. Únicament se'n beneficia, en el seu cas, Ports de la Generalitat; però no el cessionari en la gestió del port.

La derivació d'aquesta problemàtica cap al títol concessional corresponent no soluciona la qüestió plantejada, més quan el Títol IV, Serveis sistema portuari, a l'article. 86 i següents s'estableix que tot el títol està previst per a la titularitat de l'Autoritat Portuària del Port. No contempla l'activitat d'un possible

cessionari i/o tercer que pugui gestionar el port, excepte la referència continguda a l'art. 87.2.

Per tot això, proposem el redactat següent a l'apartat 7 de l'article 226:

“Correspon a Ports de la Generalitat la propietat dels vaixells, embarcacions, vehicles i altres objectes que hagin estat declarats en situació d'abandonament de conformitat amb aquesta Llei, així com les quantitats obtingudes en cas d'alienació mitjançant subhasta pública; sense perjudici de la necessitat de satisfer les despeses en què hagi pogut incórrer el gestor del port quan sigui procedent”.

17. Article 231.2.e)

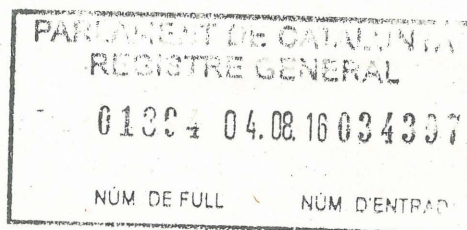
Per tal de garantir l'operativitat d'aquest precepte, es proposa que la tipificació com a infracció greu consistent en “la realització d'obres o instal·lacions en la zona de servei portuària sense títol habilitant” contempli la concurrència amb les infraccions urbanístiques, per evitar problemes de concurs de normes sancionadores amb la legislació urbanística, quan es tracti d'obres sotmeses a un títol habilitant diferent als que regula aquesta llei.

Per tot això, es proposa el redactat següent a l'article 231.2.e):

“La realització d'obres o instal·lacions en la zona de servei portuària sense el títol habilitant previst per aquesta llei; sense perjudici de l'aplicació del règim sancionador previst per a les infraccions relacionades amb la realització d'obres o instal·lacions sotmeses a la normativa urbanística o a d'altres normatives sectorials diferents a la portuària.”.

Altres aportacions a l'avantprojecte:

Formulem seguidament uns suggeriments que considerem poden millorar la tècnica normativa emprada en l'avantprojecte. Aquests suggeriments ja van ser plantejats, i desestimats, en les al·legacions presentades en el seu dia; però tanmateix creiem necessari insistir en què haurien de ser incorporats al text pels motius que es precisaran a continuació:

1. Article 31 c).

L'Ajuntament es reafirma en el contingut de la seva proposta inicial en relació amb l'aplicabilitat de l'article 4.c) de la Llei de Patrimoni de la Generalitat de Catalunya.

L'avantprojecte estableix que les obres i instal·lacions fixes construïdes pels concessionaris sobre el domini públic portuari i sobre els béns de domini públic marítimoterrestre adscrit, en tant en quant no es produeix la reversió, resten sotmeses al règim del domini públic en el que resulti d'aplicació.

La consideració de béns del domini públic suposa una interpretació extensiva i protectora del règim del domini públic, atès que la construcció resta en poder del concessionari. Així, en el cas que aquest concessionari sigui una administració pública, el Text Refós de la Llei Municipal de Catalunya i règim local de Catalunya, Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, a l'article 203 estableix que són patrimonials els béns de propietat dels ens locals que no són destinats directament a l'ús públic o a l'exercici de cap servei públic de competència local o a l'aprofitament comú dels veïns. El Reglament de Patrimoni dels Ens Locals reproduïx aquesta definició. Cap de les dues normatives regulen el supòsit dels béns que no són de propietat dels municipis però sobre els quals aquests tenen un dret d'ús i utilització, com pot ser un arrendament o bé, en aquest cas, una concessió.

A tall d'exemple, l'article 7.1 de la Llei 33/2003, de Patrimoni de les Administracions Públiques, de caràcter bàsic, estableix que són drets de caràcter patrimonial aquells que són titularitat de les administracions públiques i que no tenen el caràcter de demanial. Així, a l'apartat 2 d'aquest article, que no és d'aplicació a l'administració local, estableix el caràcter patrimonial dels drets d'arrendament de titularitat estatal.

L'article 4.c) del Text refós de la Llei de Patrimoni de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 1/2002, de 24 de desembre, diu expressament que són béns patrimonials de la Generalitat els drets reals i

d'arrendament dels quals sigui titular aquesta administració, així com qualsevol altre dret sobre cosa aliena.

La concessió té el caràcter de dret real. La normativa estatal a la Llei de Patrimoni (art. 97) estableix que: "el titular de una concessió dispone de un derecho real sobre las obras..." i la concessió atorga al seu titular: "...els drets i obligacions del propietari...". Així mateix, l'article 98 permet hipotecar la concessió, sota unes determinades condicions.

D'acord amb la normativa exposada i, en especial, amb l'article 4.c) del Text refós de la Llei de Patrimoni de la Generalitat de Catalunya podem mantenir que l'espai objecte de cessió té caràcter patrimonial atès que l'Ajuntament gaudeix d'un dret real sobre aquell, concretat en la concessió administrativa de la qual és titular.

Per tot això es proposa la següent redacció a l'apartat c) de l'article 31:

"c) Les obres i instal·lacions fixes construïdes pels concessionaris sobre el domini públic portuari i sobre béns de domini públic marítimo-terrestre adscrit (...) quan reverteixen a l'administració portuària.

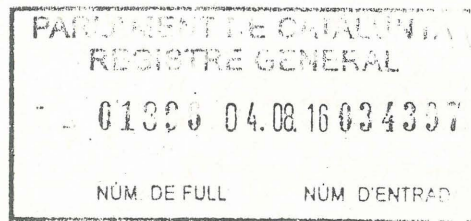
Fins que no es produeix aquesta reversió, resten sotmeses al règim dels béns patrimonials en el que les hi resulti d'aplicació."

2. Articles 40.f), 53.1, i 94.3

El projecte contempla com a títols habilitants, entre altres, la concessió i l'autorització de prestació de serveis portuaris específics.

L'article 40.f) estableix que el títol habilitant s'extingeix per la mort o incapacitat sobrevinguda del titular.

L'article 53.1 estableix que la concessió pot transmetre's per actes inter vivos i mortis causa.

L'article 94.3 estableix que l'autorització de prestació d'un servei portuari específic no pot transmetre's per actes mortis causa.

Tenint en compte la necessària adequació entre les determinacions dels articles l'article 53.1 i 94.3 amb les de l'article 40.f), i que no s'aprecien motius pels quals s'hagi d'excloure la transmissió dels títols habilitants per actes mortis causa, sempre que aquesta transmissió es sotmeti a l'autorització de l'autoritat portuària i al compliment dels requisits de solvència, es proposa:

- Suprimir la causa d'extinció dels títols habilitants consistent en la mort del titular, de l'article 40 f)
- Suprimir la menció de l'article 94.3 referida a que l'autorització de prestació d'un servei portuari específic no pot transmetre's per actes mortis causa.

3. Article 51.2

Es manté la proposta d'objectivar la definició dels conceptes "*interès estratègic o rellevant per a l'administració portuària*" en atenció a l'entitat i la rellevància de la conseqüència que porten aparellada els mateixos de possible ampliació de pròrroga de la concessió més enllà del límit previst a l'article 50.2 de la llei.

En aquest sentit, es proposa que la redacció d'aquest article faci referència a "*interès estratègic o rellevant **per a la gestió de la competència portuària***".

4. Art. 57.2

En la regulació del rescat de la concessió no sembla fonamentada la negativa a ampliar l'abast de la indemnització a altres titulars de drets reals diferents al d'hipoteca, quan legalment poden existir.

5. Art. 58.2.b)

Es proposa reformular l'abast temporal de la indemnització corresponent al lucre cessant.

**Ajuntament
de Barcelona**

GERÈNCIA DE RECURSOS
Direcció dels Serveis Jurídics
Direcció de l'Àrea de Règim Jurídic

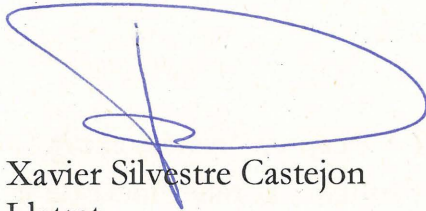
Pl. Carles Pi i Sunyer, 8-10, 1a planta
08002 Barcelona
Tel. 93 402 33 92
Fax 93 402 79 51

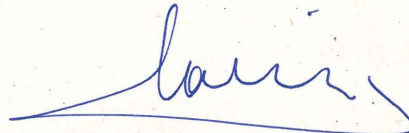
En aquest sentit, considerem que el lucre cessant ha de ser indemnitzat un cop acreditat, pel total dany causat i degudament acreditat, de manera que la limitació a tres anualitats en el barem de pèrdua de beneficis no està justificada.

Citem, a mode d'exemple, el fonament jurídic 9 de la sentència del Tribunal Constitucional 141/2014, d'11 de setembre, que va anul·lar per aquest motiu l'incís "*hasta un máximo del doble*" en l'article 23.1.a del Reial decret legislatiu 2/2008, de 20 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei del sòl.

El que s'informa als efectes que corresponguin.

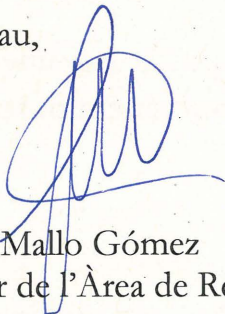

Xavier Silvestre Castejon
Lletrat

Maria Massana Marbà
Lletrada

Vist i plau,

Manuel Mallo Gómez
Director de l'Àrea de Règim Jurídic